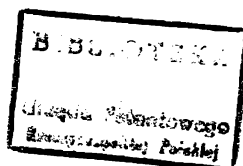

Opublikowano dnia 30 kwietnia 1954 r.

E046 1/18

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 35847

Kl. 37 b, 2/01

Zygmunt Kleyft

(Warszawa, Polska)

37a 1/18

Konstrukcja budowlana

Udzielono patentu z mocą od dnia 25 sierpnia 1948 r.

Wynalazek dotyczy konstrukcji budowlanej, składającej się z dowolnego rodzaju stropu i ścianek działowych, wykonanych z elementów o module budowlanym.

Konstrukcja według wynalazku różni się od znanych głównie tym, że dolna część jej elementów stropowych jest zaopatrzona w kierunkach podłużnym i poprzecznym we wgłębienia, rozmieszczone od siebie w odległości $\frac{MB}{2}$ lub w wielokrotności tej odległości, elementy zaś tworzące ścianki działowe są utworzone z pionowo przebiegających dyli, zaopatrzonych w wystające pręty zbrojeniowe, rozmieszczone w tych dylach w odległości, odpowiadającej odległości wymienionych wgłębień w elementach stropowych. Konstrukcja taka ułatwia znacznie sporządzanie planów budynków, wykonywanych z elementów prefabrykowanych.

Wynalazek jest bliżej wyjaśniony za pomocą rysunku, na którym fig. 1 i 3 przedstawiają przekroje dwóch postaci wykonania znanych stropów, zaopatrzonych w elementy według wynalazku, fig. 2 i 4 — widoki z dołu tych stropów, fig. 5 i 6 — przekrój pionowy i widok z dołu szczegółu postaci wykonania stropu z elementów według wynalazku, fig. 7 przedstawia perspektywiczny widok dyla według wynalazku, fig. 8 — przekrój konstrukcji według wynalazku, fig. 9 — widok czołowy tej konstrukcji, fig. 10 — odmianę konstrukcji według fig. 8, zawierającą podwójną ściankę działową, fig. 11 — rzut poziomy węzła ścianek działowych, fig. 12 — przykład wykonania dyla według wynalazku w przekroju poprzecznym, fig. 13 — widok boczny dwóch sąsiadnych dyli o zmiennym przekroju, fig. 14 — perspektywiczny widok dyla według wynalazku i wreszcie fig. 15 — przekroje ścianki działowej, utworzonej z dyli według fig. 13, wykonane wzdłuż linii A — A i B — B na fig. 13.

W konstrukcji budowlanej dolna powierzchnia elementów stropu, stanowiąca przedmiot wynalazku, jest zaopatrzona zarówno w kierunku podłużnym, jak i poprzecznym stropu we wgłębienie.

nia 1, przy czym wzajemne odległości każdego z tych wgłębień wynoszą $\frac{MB}{2}$. Wgłębienia te są przeznaczone do wstawiania w nie końców zbrojeń 6, wystających z dyli 2 tworzących ścianki działowe. W celu łatwiejszego odejmowania ścianek formy przy produkcji elementu według wynalazku wgłębienie 1 najkorzystniej jest wykonać stożkowo.

W celu uniknięcia pęknięcia wyprawy sufitowej, powodowanego np. tzw. klawiszowaniem stropu, połączenie belek 9 stropu z płytami sufitowymi najkorzystniej jest zabezpieczyć siatką 10. Sposób umocowania tej siatki uwidocznił na fig. 1, 2, 5 i 6. Przy zastosowaniu takiej siatki wgłębienia 1, biegnące wzdłuż belki 9, zarzuca się zaprawą, siatkę zaś zamocowuje się znanymi rurowatymi trzymakami 11, których obydwie końce zatapia się w zaprawie, wypełniającej wgłębienie 1.

Wysokość dyli 2 jest dostosowana do wysokości kondygnacji w świetle, a szerokość ich jest równa wymiarowi modułowemu MB lub wielokrotności tego wymiaru.

Fig. 8 wyjaśnia montaż dyli 2. Po ustawieniu dyla 2 w położeniu pionowym podklinowuje się go i zakłada podkładkę izolacyjną, bądź też podryzuca się pod niego zaprawę. Dyl 2 jest następnie zamocowywany przez obustronne dosunięcie do niego płyt lub listew podłogowych lub izolacyjnych.

Oprócz dyli o wymiarze modułowym w konstrukcji budowlanej według wynalazku mogą być zastosowane także dyle o innych wymiarach. W tym celu, jak to przedstawiono na fig. 12, dyl o wymiarze D jest zaopatrzony w rowki 5, pozwalające na jego rozłupanie na dwa dyle D_1 i D_2 o wymiarach niemodułowych. Zastosowanie tych ostatnich dyli wyjaśnia fig. 11, gdzie dyle D_1 i D_2 stanowią zakończenie ścianki działowej np. przy drzwiach.

W celu należytego wiązania sąsiednich dyli 2 ze sobą czołowe ich ścianki są zaopatrzone na całej ich długości na przemian we wgłębienia 3 i w dwustronnie ścięte na zewnątrz powierzchnie 4, wskutek czego między każdymi dwoma sąsiednimi dylami 2 tworzy się na przemian rurowate wgłębienie, do którego wprowadza się zaprawę

wiązącą, lub też klinowaty rowek, który obustronnie zarzuca się zaprawą i ściąga następnie tę zaprawę kielnią.

Dyle, jak już wspomniano, przebiegają pionowo. Zmienny przekrój dyli jest uwidocznił na fig. 13 i 14. Sąsiednie dyle na pewnych częściach swej długości tworzą między sobą wgłębienie o przekroju, przedstawionym w górnej części fig. 15, natomiast w innych częściach — przekrój uwidocznił w dolnej części tejże figury. Tego rodzaju budowa dyli umożliwia montaż jeszcze innych elementów w ściankach działowych.

Zastrzeżenia patentowe

1. Konstrukcja budowlana, składająca się z dowolnego rodzaju stropu i ścianek działowych, wykonana na zasadzie modułu budowlanego, znamienna tym, że dolna część elementów stropowych jest zaopatrzona w kierunkach podłużnym i poprzecznym we wgłębienia (1), rozmieszczone względem siebie w odległości $\frac{MB}{2}$ lub w wielokrotności tej odległości, elementy zaś tworzące ścianki działowe posiadają postać pionowo przebiegających dyli (2), zaopatrzonych w wystające nieco na zewnątrz dyli pręty zbrojeniowe (6), rozmieszczone w nich w odległości, odpowiadającej odległości wyżej wymienionych wgłębień (1) w elementach stropowych.
2. Konstrukcja budowlana według zastrz. 1, znamienna tym, że szerokość dyli (2) jest równa wartości MB lub wielokrotności tej wartości.
3. Konstrukcja budowlana według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że dyle (2) posiadają zmienny przekrój poprzeczny a mianowicie czołowe ich ścianki, przylegające do sąsiednich dyli, są zaopatrzone na przemian we wgłębienia (3) lub też w dwustronnie ścięte na zewnątrz powierzchnie (4).
4. Konstrukcja według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że dyle (2) posiadają na obu podłużnych ściankach licowych rowki (5), ułatwiające podział tych dyli na mniejsze elementy.

Zygmunt Kleyff

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

